

Julia Pivén

Mitt kinkmanifest

Jag är Julia Pivén och jag är konstnär. Jag har ställt ut över 30 gånger runt om i Sverige och Europa och mina konstverk finns världen över. Jag driver firma för min konst och har samarbeten med gallerier. Jag älskar att måla, det är en del av den jag är.

Samtidigt som jag är allt det där så lever jag med schizofrenispektrumsjukdom. Det är inte längre något jag döljer, utan jag kom ut som psykosjuk för några år sedan. Sjukdomen är en så stor del av mitt liv att jag inte kan komma nära andra om jag inte kan berätta detta. Därför har jag valt att vara öppen om mitt tillstånd, jag talar aktivt om det till och med, för att minska stigmatisering och öka förståelse. Jag har varit engagerad inom suicidprevention och patienträttigheter sedan 2016. Idag föreläser jag på ämnet, ofta ur brukarinflytandeperspektiv men också som jämlike med de jag talar till.

Dessutom har jag skrivit en bok om hur det är att leva med odiagnosticerad psykosjukdom. Den heter *Hysterikan: En konstnärs berättelse om psykos* och finns på många av biblioteken, annars på min hemsida. Det är nämligen så att det tog väldigt lång tid för mig att få min psykosdiagnos. Det har inneburit förvärrade psykos och permanent skada. Jag har fått rätt i detta i Patientskadenämnden, något som Göteborgs-Posten skrev om på omslaget av tidningen härom veckan. Jag har blivit något av en medial figur och medverkar ofta i media kring min konst eller i frågor om psykisk sjukdom och psykiatri. Att vara den som ryter ifrån för patienternas skull är en viktig del av mig, likaså är skrivandet och författarskapet.

Vi har olika delar av oss själva som är viktiga för vår identitet, vissa som vi delar med oss av, andra inte. Sexualitet. Det är viktigt för mig. Jag attraheras till människor oberoende av kön. Jag tycker inte det är en big deal, för i de kretsarna jag umgåtts i under mitt liv har HBTQ varit en självklar rättighet och vanligt inslag. Jag är lyckligt lottad på det viset, att min pansexualitet inte är något som jag känner att jag måste "komma ut" om, att manifestera. Det är bara en självklarhet. Jag är tacksam för de krafterna i Sverige, HBTQ-rörelsen som gjort det så enkelt för just mig att få älska vem jag vill. Men det finns några vi brukar glömma bort när vi pratar om stöttepelare för en mer inkluderande värld. Och det är de utstötta.

Goth- och kinkkulturen har en snårig men kraftfull historia bakom sig som är väldigt intressant om man tittar på det med ett visst perspektiv. Gothklubbarna på 80-talet ansågs vara "safe haven" för bögar och kulturen har alltid varit inkluderande. Det är en väldigt nischad, mörk, svår, men väldigt inkluderande subkultur ur HBTQ-perspektiv.

Kinkkulturen är om möjligt ännu mer nischad men också komplex. Något som definierar subkulturen är dock samtycke och inkludering. Kinksters flyttar fram gränserna för alla som anses vara perverterade och bär flaggan stolt. Överlappningen mellan kink, goth och HBTQ är påtagligt stor.

Medan jag är pansexuell (eller "bi") så är det definierande för min sexualitet snarare hur jag utövar den. Jag är kinkster och fetischist. Och detta är en så viktig del av mig och min vardag att jag absolut kan räkna det som en slags definierande sexuell identitet. Det är min livsstil. Så här kommer jag ut. Jag är Julia, konstnär, författare, psykotisk och ett totalt pervo. Och jag står vid mina HBTQ-vänners sida när det gäller. Tack för att jag får delta i West Prides konstutställning!